

avant...!

figueres 3 de juny 1931 - n.º 1

periòdic d'esquerra

redacc. sant llàtzer, 34

el nostre camí

Ara i sempre la societat s'ha presentat dividida en diversos sectors obeint a les diferents qüestions tant d'ordre pràctic com d'ordre ideològic; són les qüestions polítiques, les socials, les econòmiques i les religioses. Totes aquestes tendències i forces d'opinió han calgut que fossin diverses i canalitzades, però sempre amb un punt de contacte que és la solidaritat i un fons comú que és la justícia. Aquesta feina ha d'ésser obra de la democràcia la qual s'ha de valdre dels partits polítics. Però la tasca no es limita sols aquí, sinó que és molta més encara; s'ha de fomentar la lluita alta, digna i noble. És innegable que la lluita és l'estat normal de la humanitat. Tot progrés social, tota conquesta feta a la llibertat i a la justícia provenen de la lluita incansable entre els homes. La lluita enfondirà l'esperit de justícia, de llibertat i de democràcia, ens resoldrà el plet de la sobirania, defensarà la nostra dignitat humana, nodrirà el nostre coratge cívic i obrirà perspectives de comprensió i col·laboració entre els sectors socials i entre els pobles.

* * *

Tots els éssers que habiten la terra compleixen un fi en l'harmonia de la natura; els uns fatalment i necessària, els altres en forma reflexiva. L'home pertany a aquests darrers que, com a ésser moral, té un doble fi: el de la seva existència i el del seu perfeccionament, però són finalitats que, tot i devent complir-les perquè li han estat imposades per les lleis biològiques, les compleix mitjançant la seva lliure voluntat.

I és per això que som liberals la qual cosa equival a dir que som gent d'esquerra, car l'esquerrisme de cadascú de nosaltres està en relació directa amb l'esperit liberal que portem al damunt. Quan no es respecten els principis de llibertat no hi ha tal esquerrisme. L'home que no és liberal, de cap manera pot anomenar-se'l d'esquerra, per més revolucionari i capgirador que sigui. Però nosaltres sols defensarem el liberalisme ideològic i el liberalisme polític, però mai el liberalisme econòmic, puix aquest, temps ha que és cosa morta, per no ressuscitar mai més, degut a les tendències socialitzadores del temps.

* * *

També som demòcrates. I s'explica. En aquest món tothom es pensa posseir en política, la veritat. Però ningú és capaç de demostrar-nos humanament qui la posseeix. Ara bé; si tots els homes que es creuen afortunats amb aquesta possessió, també estan convençuts que són els predestinats a governar els pobles, cal que comptin amb quelcom més que la raó: amb la força. Naturalment, aleshores venen els períodes caòtics, les dictadures intolerants i els règims despòtics. Davant d'això cal que prenem un determini, la democràcia ve, i ens l'ofereix tot dient-nos que optem per la solució pràctica del sufragi: el principi numèric de les majories. Però, ultra això, volem que la democràcia no sols consisteixi en la igualtat política, sinó que estengui fins al màxim el dret de ciutadania i ens deixi el camí lliure, ben lliure, per tal de poder evolucionar segons les concepcions polítiques i jurídiques, i les exigències socials del temps.

I, finalment, ens cal manifestar, per damunt de tot, que Catalunya ha d'ésser el nostre camp suprem d'acció, puix que com a catalans que som, estem disposats a lluitar per tal que sigui reconeguda la nostra realitat històrico-jurídico-lingüística i, per tant, la personalitat nacional catalana, per a aconseguir les màximes llibertats dintre una República Federal de pobles hispànics. Això és tot.

LA REDACCIÓ.

full quinzenal

record merescut

26 de maig de 1931.

Cent anys enrera unes taques de sang, maliciosament brotades, apareixen en la història del republicanisme ibèric.

Es va tallar el cap a una dona pel sol motiu de facilitar la seva honorable llar a les conspiracions republicanes, mentre ella, primorosament, ocupava les hores de lleure, en el brodat tricolor d'una bandera republicana.

Mariana de Pineda s'havia maridat amb un home que, generosament, donà la seva vida per la causa de la Llibertat.

El gest heroic i silent d'un soldat caigut per la noble idealitat, passà a l'Immortalitat en la repercussió a la personalitat femenina de la seva muller.

Aquella dona, amb la mateixa fredor que primerament presenciava la lluita interna del seu espòs, mort aquest, també esguardà serenament, el jorn que en nom de la justícia partidista havia de truncar-se la seva vida.

Va ésser una dona exemplar que tingué d'abandonar els seus fills a les amistats, per haver brodat, amb tot el colorit de l'ànima, els mots «Llei, Llibertat, Igualtat».

SENSITIU.

Els homes que des que tenim ús de raó, hem tingut de fer anar la processó per dintre, demanem igualtat de tracte per tothom.

15 cts.